

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217210044
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2217210044.3

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanému: Š. S.Ö., E.. XX.XX.XXXX, B. XXX/X, B. S., o zaplatenie istiny 6.680,42 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.012,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne

zo sumy 2.665,32 EUR od 02.04.2017 do 03.07.2017,
zo sumy 2.620,03 EUR od 04.07.2017 do 20.07.2017,
zo sumy 2.520,03 EUR od 21.07.2017 do 31.07.2017,
zo sumy 2.477,07 EUR od 01.08.2017 do 21.08.2017,
zo sumy 2.377,07 EUR od 22.08.2017 do 04.09.2017,
zo sumy 2.334,81 EUR od 05.09.2017 do 21.09.2017,
zo sumy 2.234,81 EUR od 22.09.2017 do 02.10.2017,
zo sumy 2.192,22 EUR od 03.10.2017 do 23.10.2017,
zo sumy 2.092,22 EUR od 24.10.2017 do 01.11.2017,
zo sumy 2.049,96 EUR od 02.11.2017 do 20.11.2017,
zo sumy 1.949,96 EUR od 21.11.2017 do 29.11.2017,
zo sumy 1.907,03 EUR od 30.11.2017 do 21.12.2017,
zo sumy 1.807,03 EUR od 22.12.2017 do 01.01.2018,
zo sumy 1.764,44 EUR od 02.01.2018 do 22.01.2018,
zo sumy 1.664,44 EUR od 23.01.2018 do 31.01.2018,
zo sumy 1.622,18 EUR od 01.02.2018 do 22.02.2018,
zo sumy 1.522,18 EUR od 23.02.2018 do 05.03.2018,
zo sumy 1.467,25 EUR od 06.03.2018 do 20.03.2018,
zo sumy 1.367,25 EUR od 21.03.2018 do 02.04.2018,
zo sumy 1.312,32 EUR od 03.04.2018 do 22.04.2018,
zo sumy 1.212,32 EUR od 23.04.2018 do 22.08.2018,
zo sumy 1.112,32 EUR od 23.08.2018 do 21.10.2018,
zo sumy 1.012,32 eur od 22.10.2018 do zaplatenia,

to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 245,92 eur, sumy 1.775,96 eur a sumy 111,30 eur (z toho žalobcom započítaná suma na istinu úveru 1.653,- eur) s prislúchajúcim príslušenstvom z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazá žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 6.680,42 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 05.09.2011 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 7.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.05.2014 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 9.422,08 eur, z toho počas konania uskutočnil úhrady celkom vo výške 2.133,18 eur. Žalovaný medzitým dňa 09.08.2015 uznal svoj záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere čo do dôvody a výšky 6.993,53 eur (č.l. 23). Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 6.680,42 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.03.2017 vo výške 1.336,62 eur, riadny úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 6.680,42 eur od 01.04.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.680,42 eur od 01.04.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 07.07.2017. Žalovaný sa k žalobe vyjadril listom z 17.07.2017, v ktorom namietal žalobcom oznamovanú stále vysokú sumu zostatku istiny úveru vzhľadom na súhrn jeho všetkých doterajších platieb vykonávaných aj formou zrážok zo mzdy.

Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

3. Nakoľko žalobca ešte pred prvým pojednávaním vo veci (podaniami zo dňa 02.06.2017, 11.01.2019 a 21.01.2019) vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 245,92 eur, sumy 1.775,96 eur a sumy 111,30 eur (z toho žalobcom započítaná suma na istinu úveru 1.653,- eur) s prislúchajúcim príslušenstvom, súd konanie v týchto častiach výrokom II rozsudku zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP bez zisťovania súhlasu žalovaného.

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý nepožiadaval o jeho odročenie a súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (žaloba č.l. 1-23, zmluva o úvere + VOP č.l. 5-15, sadzobník poplatkov č.l. 16, výzvy žalobcu č.l. 17-18, výpis z účtu č.l. 19-22, uznanie dlhu č.l. 23, vyjadrenie žalobcu s prílohami z 02.06.2017 č.l. 31-35, vyjadrenie žalovaného s prílohami č.l. 39-60, návrh na zmenu subjektov s prílohami č.l. 61-67, vyjadrenie žalobcu z 31.01.2018 č.l. 75-80, vyjadrenie žalobcu z 11.01.2019 č.l. 98-106, doklady predložené na pojednávaní z 18.01.2019 č.l. 122-133, vyjadrenie žalobcu s prílohami z 21.01.2019 č.l. 136-153, vyjadrenie žalovaného s prílohami z 25.02.2019 č.l. 176-181, poznámky žalovaného k vyjadreniu žalobcu predložené na pojednávaní 15.03.2019, lustrácia SP na žalovaného z 14.03.2019), ako aj prednesom žalovaného, ktorý na pojednávaní čerpanie úveru vo výške 7.000,- eur v Poštovej banke nepopieral a taktiež potvrdil a doložil doklady o platbách, ktoré boli uvedené aj v podaniach žalobcu, pričom nakoniec bolo na pojednávaní skonštatované, že nič viac okrem týchto platieb na predmetný úver nezaplatil, keďže ostatné žalovaným predložené doklady o platbách sa vzťahujú na iný úver, a preto nie sú zahrnuté v platbách na predmetný úver č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný namietal neprimerane vysoké úroky, ktoré veriteľ požaduje aj po uznaní dlhu, pričom mal za to, že jeho platby sa nemali započítavať na tieto vysoké úroky, ale na istinu, ktorá preto nemôže byť v takom rozsahu, v akom si ju veriteľ uplatňuje. Žalovaný zároveň požiadal súd, aby v prípade jeho zaviazania k peňažnej povinnosti mu súd povolil splátky vo výške 40,- eur mesačne vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu jeho rodiny, keď jeho manželka je nezamestnaná a on zarába v čistom 470,- eur mesačne,

pričom popri výdavkoch na živobytie a chod domácnosti majú manželia výdavky len na iné záväzky vo výške 280,- eur mesačne (úvery ako aj lízing) a na školu a škôlku ich dvoch maloletých detí cca. 80,- eur mesačne.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca a žalovaný dňa 05.09.2011 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 19 %, RPMN 20,74 %, s konečnou splatnosťou 05.07.2017 a s počtom a výškou splátok: 70 x 175,07 eur. V súlade s článkom 6 Obchodných podmienok pre predmetný druh spotrebiteľských úverov v znení účinnom od 01.08.2011 vyhlásil žalobca listom zo dňa 09.05.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vyčíslenú v tomto liste v celkovej výške 7.163,69 eur. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 9.422,08 eur, z toho počas konania uskutočnil úhrady celkom vo výške 2.133,18 eur. Žalovaný medzitým dňa 09.08.2015 uznal svoj záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere čo do dôvody a výšky 6.993,53 eur (č.l. 23). Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 6.680,42 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.03.2017 vo výške 1.336,62 eur, riadny úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 6.680,42 eur od 01.04.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.680,42 eur od 01.04.2017 do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297 ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na R Collectors s.r.o. uznesením č.k. 17Csp/8/2017-69 zo dňa 29.09.2017. V dôsledku tejto skutočnosti mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore. Na základe tejto skutočnosti mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 05.09.2011 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy, pričom na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, a ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008, ktorej úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme okrem uvedenia celkovej čiastky úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, ktorá náležitosť je iba slovne napísaná drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami takto: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z tohto doslovného vyjadrenia a údajov o zmluve, kde je výška úveru v sume 7.000,- eur a celková výška nákladov spojených s úverom je 4.590,53 eur, celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, by predstavovala sumu 11.590,53 eur. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 70 splátok po 175,07 eur, táto celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v skutočnosti činí vyššiu sumu 12.254,90 eur.

8. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca do celkových nákladov spojených s úverom nezahrnul poistné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal žalovaný platiť vo výške 8,07 eur mesačne (viď čl. 16), a ktoré bolo zahrnuté v dohodnutej mesačnej splátke (175,07). Tento postup žalobcu pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov však nebol podľa posúdenia súdu správny, nakoľko z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že i poistné, pokiaľ spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba zahrnúť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.). O tom, že žalovaný na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednanja by k uzavretiu

úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, niet, so zreteľom na obsah úverovej zmluvy pochyb, a ani žalobca počas konania nepreukázal opak (žalobca bol aj súdom vyzvaný k vyjadreniu sa k splneniu povinných náležitostí zmluvy). Vyplýva to predovšetkým zo štruktúry samotnej zmluvy, ktorá vo svojom formulárovom vyhotovení v časti [2] vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom a upravuje poistenie ako imanentnú súčasť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe i prípadného nepoistenia. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (táto je vypočítaná na základe sumy 11.590,53 eur a nie celkovej sumy splátok k zaplateniu $70 \times 175,07 = 12.254,90$ eur) v neprospech spotrebiteľa v zmysle ust § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, úver poskytnutý žalovanému je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

9. Zmluva taktiež neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, pretože spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je v predmetnej zmluve vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ako to vyplýva z vyššie uvedeného, veriteľ zároveň pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z nesprávnej výšky celkových nákladov spojených s úverom, v dôsledku čoho je potom nesprávny aj údaj o RPMN a ďalej aj údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako súčet v zmluve vyčíslených celkových výšky spotrebiteľského úveru a vyčíslených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť a bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia týchto údajov je preto namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť so súčasným uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (k uvedeným záverom pozri napr. rozsudky KS KE sp. zn. 6Co/18/2019 z 19.02.2019 a KS PO sp. zn. 7Co/141/2018 z 28.02.2019). Keďže neuvedenie, resp. netransparentné a nesprávne uvedenie vymenovaných obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, súd považoval v zmysle ust. § 11 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

10. Súd na doplnenie dôvodov uvádza, že zmluva neobsahuje ani údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradiu, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože spôsob započítavania jednotlivých splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky (čo podľa predmetnej zmluvy nemôže bežný spotrebiteľ identifikovať vôbec) je ukazovateľom výhodnosti úveru, pričom neuvedenie tejto náležitosti v zmluve objektívne spochybňuje možnosť žalovaného ako spotrebiteľa posúdiť rozsah podstatných zložiek jeho záväzkov z úveru (istina, jej amortizácia, úroky, iné poplatky), a to v jednotlivých časových úsekoch splácania úveru (splácanie časti istiny, úrokov a poplatkov v konkrétnych splátkach).

11. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z uvedených dôvodov by žalobca mal mať nárok len na zaplatenie istiny 7.000,- eur, t.j. len na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a poplatkov (za poistenie). Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok v súlade s úverovou zmluvou (článok 6 Obchodných podmienok pre predmetný druh spotrebiteľských úverov v znení účinnom od 01.08.2011)

a zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 23.04.2014 na č.l. 148) predčasne zosplatnený ku dňu 09.05.2014, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť veriteľovi celú zostávajúcu časť úveru. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaný pri predmetnom úvere celkovo uhradil sumu 9.422,08 eur, pričom dňa 09.08.2015, do ktorého dátumu zaplatil celkom sumu 3.559,13 eur (viď podania z 02.06.2017, 11.01.2019 a 21.01.2019), uznal svoj záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere čo do dôvody a výšky 6.993,53 eur (č.l. 23). Nakoľko v konaní nebola žiadnym spôsobom spochybnená platnosť tohto uznania dlhu a dlžník vedel, že uznáva aj riadne úroky započítané veriteľom do tejto sumy, súd vychádzal z toho, a to s prihliadnutím na súčasne prijatý záver o inak bezúročnom a bezpoplatkovom úvere, že v rámci uznanej sumy 6.993,53 eur žalovaný uznal jednak zvyšok nezaplatenej istiny 3.440,87 eur (7.000,- eur - úhrady do uznania podľa podaní z 02.06.2017, 11.01.2019 a 21.01.2019 v celkovej výške 3.559,13 eur) a jednak sumu úrokov veriteľom zahrnutých do uznávanej sumy v celkovej výške 3.552,66 eur (6.993,53 eur - 3.440,87 eur). Na základe uvedeného preto žalovaný mal povinnosť podľa bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy a uznania dlhu zaplatiť súčet istiny úveru a uznaných úrokov (7.000,- eur + 3.552,66 eur), t.j. spolu 10.552,66 eur. Z tejto sumy žalovaný zaplatil celkom sumu 9.422,08 eur (z toho počas konania uskutočnil úhrady celkom vo výške 2.133,18 eur), a teda k zaplateniu ostala ešte suma 1.130,58 eur, ktorú súd žalobcovi priznal vo výroku I tohto rozsudku. Omeškaním žalovaného vznikol žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to vo výške 5,25 % ročne od 02.04.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhotovení žaloby, až do zaplatenia. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané len z dlžnej istiny, na ktorú má žalobca na základe vyššie uvedeného záveru výlučne nárok (súčasť výroku I) s tým, že pri týchto úrokoch z omeškania boli zohľadnené všetky platby uskutočnené žalovaným a započítané žalobcom v čase po vyhotovení žaloby na istinu v sume 1.653,- eur tak ako to žalobca vo svojich podaniach uvádzal (viď podania z 02.06.2017, 11.01.2019 a 21.01.2019).

12. Súd žalovanému podľa § 232 C.s.p. povolil splácať predmetný dlh v splátkach mesačne po 40,- eur s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Finančné a zárobkové pomery žalovaného súd zistil jednak z jeho tvrdení (viď prednes žalovaného na pojednávaní - bod 4 odôvodnenia tohto rozsudku) a jednak z odpovede z lustrácie v Sociálnej poisťovni z 15.03.2019, ktorá je v súlade s tvrdeniami žalovaného. Vzhľadom na takto zistené príjmy žalovaného, zohľadňujúc pritom na jednej strane jeho nepriaznivú finančnú situáciu, značné výdavky na iné záväzky, ako aj celkové výdavky na chod jeho domácnosti s dvomi maloletými deťmi, avšak na druhej strane aj oprávnený záujem žalobcu na zaplatení jeho splatnej pohľadávky s prihliadnutím na jej celkovú výšku, dospel súd k záveru, že za daných okolností je možné považovať výšku mesačnej splátky 40,- eur za primeranú zisteným finančným a zárobkovým pomerom žalovaného, ako aj celkovým okolnostiam tohto konkrétneho prípadu (istina bude takto zaplatená cca do 29 mesiacov).

13. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I a nárok, v ktorom bolo konanie zastavené vo výroku II) zamietol (výrok III).

14. Pokiaľ ide o uplatnené riadne úroky vzniknuté po predčasnom zosplatnení úveru, bez ohľadu na vyššie vyslovenú celkovú bezúročnosť úveru má súd za to, že tieto úroky by nebolo možné priznať ani z ďalšieho dôvodu. Podľa názoru súdu totiž z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdiel spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej

dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalovaný by mal nárok na náhradu pomernej časti trov konania podľa jeho väčšieho úspechu vo veci v porovnaní so žalobcom, avšak nakoľko žalovanému preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu z dôvodu hospodárnosti konania nárok na náhradu trov konania podľa uvedených ustanovení nepriznal (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).